

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Novam ephemeriden, cui titulus „Fejérmegyei Napló“ a vobis institutum ad catholicarum partium proposita promovenda, id equidem probamus libenter (Az általalok katolikusok törekvéseinek előmozdítására „Fejérmegyei Napló“ cím alatt létesített új lapot mi örömmel helyeseljük XIII. Leó pápa Zichy Nándor grófhoz, 1895. márczius 6-án.

Előfizetési árak:
Egész évre 12 kor., félévre 6 kor., negyedévre 3 kor.
Egyes szám ára 10 fill.

Felelős szerkesztő:
BILKEI FERENC.

Megjelenik minden kedden, csütörtökön és szombaton este.
Szerkesztőség és kiadó-hivatal: **Szent-István-tér 1.**
Egyes számok kaphatók: a dohánytörzskészletben.

A b é k e.

Csodálatos ez a mi országunk. Mint az időjárás, alá van vetve a változandóságnak. Egy héttel ezelőtt még sötét mogorva felhők tornyosultak az égen, cikázó villámok, veszedelmet és pusztulást rejtettek méhükben, aztán jött egy csendes szellő, szétlütte a felhőket s derűs mosolygó lett az egész tájkék.

Ki hitte volna, hogy azok a politikusok, a kik mindig haragra ráncolták össze a homlokukat, a kik egy esztendő óta mást se tettek, csak káromkodtak és fenyegetőztek, ma már megjuhászodva feklüsznek a régi korrupció atyamesterének lábainál.

A „*Független Magyarország*“-ban *Lenygyel* Zoltán ma ezeket írja *Tisza István* grófról:

Az ő hatalomrajutásának láncá oly szemekből fonódott, a melyek nem békét, de háborút, kérelhetlen háborút hirdetnek, nem bizalmat, de kétségbeesztő kételkedést követelnek s nem megnyugvást keltenek, de aggodalmat és gyanút hintenek el.

Hogy is ne? Hisz az az ur mindeddig azt hirdette, hogy „közös és egységes, mint a milyen, maradjon hadseregünk!“ Akárcsak a chlopy-i parancs. Azt mondta: fenmaradásunk és nemzeti létünk legfőbb biztosítéka az egységes hadsereg. Akár csak Körber. Azt állította: kicsi a

hadsereg, emeljük a létszámot még jobban, hozzunk többáldozatot, mint a mennyit kérnek. Akárcsak Beck báró.

És hát a chlopy-i parancs, Körber és Beck urak szövetségéből virágozott volna ki a nemzeti politika fája, melyért harcoltunk, melyet epedve vártunk?

Eötvös Károly az *Egyetértés*-ben szintén hasonló hurokat penget.

Milyen különös és csodálatos e mellett, hogy mindenütt a függetlenségi párt leszereléséről olvasunk.

Polónyi, a vérszomjas *Polónyi*, a ki a csehekkel, a hazaáruló nagynémetekkel kívánt szövetezni a nemzeti követelményekért, diadalmasan lobogtatja a lemondás zászlaját, mert hiszen *Tisza István* megígérte, hogy a választói cenzust leszálítja, hogy belemegy a községenkint való szavazásba. A katonai kérdésekben teljesíthetőnek tartja, hogy a magyarországi törvényhatóságoktól és községektől épített kaszárnyákon és katonai épületeken a *főúriás magyar* legyen, a kincstártól épített katonai épületeken *magyar-német*; a magyar honos tiszték és legénység összes *okmányát magyarul* állítják ki és a magyar hadseregben levő katonákat *magyarul* törzskönyvezik. *Polónyi* azt is kérte, hogy a három éven túl szolgáló katonákat az ujone-javaslat megajánlása után *azonnal* elbocsássák és a büntetést elengedjék.

Tisza gróf erről kijelentette, hogy az intézkedés a korona joga, de a legjobb indulatot lehet várni.

Arra is van remény, hogy az ex-lexben való adóhátralékért kétszáz koronáig késedelmi kamatot nem számítanak.

Reméljük, hogy most már csak boldog lesz Magyarország a jogok és nemzeti vívmányok ily temérdek összehalmozódásával?! Ezért csak érdemes leszerelni a függetlenségi pártnak s beadni a derekát a mindenható *Tisza István* gróf előtt?!

Hát ezért harcolt 10 hónapig tüzzel-vassal, ezért vetett meg minden békitési kísérletet, ezért lázította föl a közvéleményt minden ellen, a mi felülről jó!

No az igaz! gyönyörül a mi szegény magyar hazánk politikai helyzete!

UJDONSÁGOK.

— **Óvoda-avatás.** F. évi okt. 31-én avatta fel dr. *Városvy Gyula* püspök ur *Ó Méltósága* a tóvárosi Szt. Imre hercegről címzett óvoda új épületét. Az ünnepélyen megjelent *Krencz Ignác* apátkanonok, védnök s több választmányi tag. Pont 11-kor érkezett meg a püspök ur dr. *Klauz György* irodaigazgató, *Sirczi Ferenc* tikkár és dr. *Viszola Alajos* szertartó kíséretében. Az udvaron *Alaghy Dezső*, az óvoda egyesület elnöke fogadta s mely köszönetét fejezte ki *Ó Méltóságának* azon nagy kegyért melyben az óvodát magas megjelenésével rész

A FEJÉRMEGYEI NAPLÓ TÁRCÁJA.

Anna Mária.

Angolból.

Anna Mária alacsony, szürkére festett házcakája ajtaja előtt ült és kinézet a dombok felé. Ő maga is szürke volt és tőrődött, mert az elmúlt évek már nagyon megviselték.

A domboldali legelőt átszelő gyaloguton egy szaladó nő alakot vett észre.

— Csakugyan ő — motyogta maga elé. — Az orvos felesége. De vajjon miért szalad anynyira? Megyek eljőbe!

Tizenkét hónap óta nagy változás történt az Anna Mária egyhangú életében. Ugyanis abban az időben a dombok mögött fekvő városba egy fiatal, szép, szőke zenetanár nő érkezett, aki rájongott a magányos sítáért s csakhamar megismerkedett a völgyben lakó öreg nővel. Es ez a fiatal, hozzá képest gyermekasszony, aki annyira ellentéte volt mindenben a 70 éves öregasszonynak, úgy megszerette őt, hogy hetenkint többször ellátogatott hozzá, még akkor is, mikor a fiatal kórorvos neje lett.

Most is sietve közeledett a kis szürke házikó felé.

— Ezer esztendeje nem láttam már — kiáltott feléje Anna Mária szeretetteljes szemrehányással.

A doktorné örömtelen ölelte meg az agg nőt és leült melléje a fűbe.

— Megint rossz napja van, ugy-e? — kérdezte tőle Anna Mária. — Sokat kell egyedül lennie, ugy-e? Es az sohase jó, ha az embernek sok ideje van a gondolkozásra. Nemde, eltaláltam?

— Maga mindig kitalál mindent, — válaszolt a szép asszony szomorúan.

— De csakis magával szemben, édesem. Mert ha szeretünk valakit, annak átérezzük még a legtitkosabb gondolatait is. Hiszen egy hazából származunk, egy az anyanyelvünk. Igaz, hogy én, mint egy éves leányka kerültem ide erre a helyre, tehát nem is emlékezhetem a hazámra, de minden csepp vérem a hazamért lüktet és azért érzem, mint ha magában ugyanaz a vér keringene, mint az én ereimben.

— És azóta nem volt soha otthon?

— Nem. Hatvankilenc év óta ki sem mozdultam ebből a kis szürke házból. Mikor egyedül maradtam, már nem volt kedvem felfedezéseket tenni. Ezeken a dombokon kívül egyebet nem láttam a világból. Félreeső otthonomban mindig egyedül végeztem a házi munkákat s ha valakit felfogadtam, hogy a városból meghozza szükségleteimet, sohase kérdeztem meg, hogy mi van a dombok tulsó oldalán. Pedig néha úgy kíváncsoztam ki innen, szinte fullasztó lett a völgy levegője előttem. De azért mindig legyőztem magam.

— Hogyan, Anna Mária, sohase látott egyebet, mint azt, a mi most a szemünk elé tárul? Hát lehetséges az?

— Lehetséges. És lássa most, hogy előttem van és tudom, hogy sokat utazott, valami kimondhatatlan vágy fog el az iránt, hogy legalább halljam, mi van ott, a hol eddig lakott.

A fiatal asszony fájdalommal sóhajtott fel.

— Ne kívánja tőlem, hogy multamról beszéljek, hiszen tudja, mily bánatot okoz az nekem. Bennem, ki a világ egyik elismert elsőrangú énekesnője voltam, csak szomorú emlékeket támaszthat, ha csak gondolatban is végigmegyek azokon a helyeken, a hol annyi dicsőséget arattam, hogy aztán — egy nagy betegség után elvesztve hangomat — semmivé legyek.

Igaz, hogy másrészt ennek köszönhetem boldogságomat, mert ha nem jövök erre a vidékre zenetanárnőnek, sohase ismertem volna meg férjemet,

De azért a multak éveit nem igen szeretém feleltetni.

Elhallgattak. Az öreg nő sóvárogva nézett a dombok felé, a fiatal asszony pedig lehajtott fővel bámulta a lábai előtt heverő kavicsokat. Végre is Anna Mária törte meg a csendet.

— Lássa, 70 éves vagyok és még egyetlen egy vágyam van, mielőbb elköltöznék egy más világba. Szeretnék egyszer elmenni oda, lássa, arra a legmagasabb dombra, hogy körültekinthessek még egyszer onnét. Persze az nagyon messze van innét és soha oda nem érhetek el saját erőmből.

— Csak ennyi az összes vágya — kérdezte Alma felvidulva. — Milyen jó vagy, Istenem, hogy ezt az egyetlen vágyát én teljesíthetem! A ferjem ma elment egy szomszéd faluba, de egyebütt

Mai lapunk 4 oldal.

tette s ez által az ünnepély fényét emelte. Egyben pedig felkérte, hogy a kész épületre tegye fel a koronát, részesítse azt az egyházi áldásban. A fekközt szellemű főpap örömeinek ad kifejezést a felett, hogy ily hasznos intézetet avathat fel, mely a kisdédek lelki és testi nevelését célozza. Ezután megszentelte a házat s utána megható beszéd kíséretében átadta az épületet rendeltetésének. Megemlékezik az elhunyt jövevőkrol, kik nemes tettökrét a másvilágon bizonyára elveszik méltó jutalmukat. Isten áldását kéri mindazokra, kik e humánus intézmény létesítését lehetővé tették. Köszönetet mond székesfehérvári város közönségének az adományozott telekért. Krensz Ignác védnöknek nagylelkű adományaiért, Alaghy Dezső elnöknek fáradhatlan ügybuzgalmáért, mellyel nemes szívének ily szép zálogát adta. Alaghy Dezső elnök meleg hangon mondott köszönetet Ö Méltóságának a szent ténykedésért s kéri az egek Urát, hogy szent kegyelmét ne vonja meg e megszentelt hajléktól, mely a kisdéd Jézus példája szerint nevelhessék az ártatlan gyermekeket. Isten áldása kísérje — ugymond — Méltóságod nemes szívének minden dobbanását, s adja az Ég, hogy az ovoda-egyesület minél tovább a haza s anyaszentegyház javára, s Méltóságodnak s a szülőknek örömeire fennállhasson s virágozzék. Majd bemutatta az épület tervezőit, Vinkler Vilmos főmérnök és Csáder János műszaki segédet, Pénzes Imre építő-mestert, Rónay Károlyt onvont. Miután a nemeselektű főpásztor teljes elismerését fejezte ki az épület szépsége s szilárdasága felett, a jelenlevők lelkes éljenzése mellett áldozott. Az új ovoda működését szerdán, nov. 4-én kezdi meg. Nem mulaszthatjuk el, e helyütt is felemlíteni, hogy az impozáns külsejű ház főképen Alaghy Dezső elnöknek műve. Az ő bámulatos energiája, mindenkit megnyerve odora s szívjósága hozta létre, több nemeselektű adakozóval váltva meg ugyszólván semmiből, a város egyik legszebb középpontját. Tíz évi nehéz munkájában nagy segítségére volt Kovács Alajos főfelügyelő, a ki fáradhatatlanul gyűjtögette a tagokat, miáltal nagyban hozzájárult az elért sikerhez. Legyen jutalmuk a jött tudata, mely mindennél fényesebben hirdeti a az érdemet.

— **Szent Imre-ünnepély.** A székesfehérvári kath. főgimnázium 1903. november hó 5-én szent Imre herceg tiszteletére ünnepélyt rendez a következő műsorral:

1. *Üdvözlő dal.* Előadja: a főgimn. énekkara.
2. *Vallás és tudomány.* Beszéd, tartja: Keller Gyula, VIII. o. t.
3. *Szent Imre-dal.* Szövegét írta: Rosty Kál-

nincs dolga és így nemsokára itt kell lennie. Erős, jó lábú lovai vannak s így még ma teljesülhet az ön egyetlen vágya, Anna Mária!

Az öreg nő izgatott lett. Nem bírta fölfogni, hogy évek óta táplált vágya most egy — Hát csak így menjek, a hogy vagyok, ebben a szürke házi ruhában? — hebegte félig sirva a szegény.

— Nem, — szólott a fiatal asszony, a ki megértette szorongásának okát. — Míg a férjem ide ér, lesz ideje felöltözködni másként, úgy, a hogy akarja.

— Szeretném fölvenni az anyámtól rám maradt fekete selyem ünneplőmet.
— Mindenesetre azt vegye föl.
— Meg aztán a legjobb kalapot.
— Természetesen.

— Es a nagyanyám aranygyöngyeit.
— Azt is, azt is . . .

Anna Mária egy lépést tett az ajtó felé.
— De hát igazán ma menjünk?

— Természetesen. Kár volna elmulasztani ezt a szép napot és kevézű alkalmat.

Az öreg nő remegve ment be a háza. Míg ő ott lassan előkereste a levendula illatú ódon ruhadarabokat, addig alma izgatottan leste az utat, hogy mikor jön már a férje.

Mikor végre egy jó félóra múlva a doktor is és az öreg is is megérkeztek, már ekkorra vidám, bohókás társaság ült fel a kocsi.

Az öreg nő tele volt életkedvvel és fiatalos pajkossággal.

mán, S. J., zenéjét szerezte: Mayer Károly apát-kanonok; éneklé: a főgimn. énekkara.

4. *Zászlótartóknak.* Irta: Ozoray István; szavalja: Hlavay Imre, VIII. o. t.

5. a) *Romanza* — Simonettől. Előadja: Hermann László, III. o. t.; hegedűn, — Kallenczer Jenő III. o. t. zongorakísérete mellett.

b) *Vadászdal.* (Tanulmány.) Leclairtól. Hegedű-solo, előadja: Hermann László, III. o. t.

6. *Tanniságok.* Költemény. Irta: Mészáros Amand, ciszt. r. áldozópap; előadják: Auer Lajos, Borján Ferenc, Mohai Lajos és Sándi János VIII., Komendovits Gyula VII., Marschall László VI. és Szirbék István II. o. tanulók.

7. *Ahol vagy magyarok* . . . Vegyes karra alkalmazta: Bogisich Mihály; előadja: a főgimn. énekkara.

— **Sakkélet.** A székesfehérvári sakköző társaság rendez évi közgyűlése folyó hó 23-án este 6 órakor fog megtartatni az Otthon kávéház külön termében. Az éhközség.

— **A vértanúk szobrának megkoszoruzása.** Városunk polgársága impozáns módon adott kifejezést hazafias kegyeletének, midőn egy szép és jól sikerült ünnepély keretében megkoszorúzta az Erzsébet-liget mellett elterülő vértanú-emléket. Már 10 óra előtt ezrével hullámozt a nép a vármegyeház előtti térségen s fél 11 órakor megindult a menet, hogy lerója kegyeletes adóját vértanúink emlékének. Maga az ünnepély az emlékoszlopnál a következőképp folyt le. Miután a „Polgári Dalkör” és ev. ref. dalárdából kombinált dalárda a Hymnust énekelte, dr. Csöppentky Mihály ügyvéd rövid, hazafias beszéd kapcsán Székesfehérvár szab. kir. város polgársága nevében megkoszorúzta az emlékoszlopot. Ezután az ev. ref. dalárda csoportosult az emlékoszlop körül s a „Szent az érzet . . .” kezdetű hazafias éneket adta elő, a minek befejeztével Szöllösy Ferenc városi hivatalnok jellemezte a nap jelentőségét s ügyes beszédben emlékezett meg vértanúinkról. Mikor pedig Arany Sándor alkalmi szavata elhangzott, egy serdülő fiatalember hatásos szereplése követte az eddigieket. Fábrián Gáspár a főreáliskola VIII. oszt. tanulója lépett a szónokok sorába s igazán lelkes szavai szinte meglepték a közönséget. Diák társai nevében ő is megkoszorúzta az emlékoszlopot. Ezt követte a 48-as honvédek koszorútele, a mi után a Szózat hangjai mellett fokozódott a közönség lelkesedése, mely tetőpontjára hágott akkor, a midőn dr. Sára Gyula ügyvéd hazafias erőteljű duzzadó, hatalmas hűvel előadott beszéde koronázta a szép ünnepet. A közönség ezután egy szép nap emlékével 1 óra felé szétoszlott.

Minél közelebb értek a dombhoz, annál lazábban égtek az arcán az izgalom vörös foltjai. Azután lassanként elkomolyodott. Olyan ünnepélyesnek tetszett előtte az a perc, mikor először életében fog körültekinteni a világban.

Azután egyszerre csak megrántotta az orvos karját.

— Álljon meg! — kiáltott határozott hangon.
— Talán fáradt, pihenni akar? kérdé az orvos gyöngéden.

— Nem akarok tovább menni.
— Nem akar, miért?

— Nagyon szép önköztől, hogy ezt az örömet meg akarták nekem szerezni, de nem bírnék tovább menni.

— Beteg? — kérdezte az orvosné részvételtjesen.

— Nem, nem vagyok beteg — dadogta az öreg nő — de nem bírok tovább menni. Oh Istenem, csak megértenének engem! Láska Alma, fiatal éveim óta elhatároztam, hogy minden, a mi szép és jó van a világon, ott van a dombok mögött. Odaképzelttem a ragyogó tündéreket, a kik átlászó kristály palotában laknak. Odaképzelttem az illatos virágokat és a gyönyörűséges madárdalt. Elgondolkoztam magamban, hogy ott az angyalok járnak a földön és hogy ott van az igazi boldogság. Es most mikor oly közel vagyok hozzá, hogy mindezeket szemtől-szembe láthassam, elhagyott a bátorságom. Nem merek odamenni, mert hátha csalódnám. Oh hagyják meg nekem álmaimat . . .

— **Katonai előléptetések.** November elseje katonáknál a csillaghullás napja. Az ex-lez azonban ezt az örömaport is megrontotta, a bőség szarujá nagyon gyéren adta a csillagokat s így előreláthatólag a májusi előléptetések lesznek örvedtetések. A helybeli 17. honvéd gyalogezrednél a következő előléptetések történtek. Mezgulich Mátyas őrnagy alezredessé, gyerkényi Pyber Ignác I. oszt. százados őrnaggyá, Peterdy László II. oszt. százados I. oszt. százados, Sandi Jenő főhadnagy II. oszt. százados. Szakál Pál vezérkari főhadnagy kinevezett II. oszt. százados, beosztva a székesfehérvári V. honvédkerület parancsnokságához; kinevezettek továbbá Forintos László hadnagy főhadnaggyá, Szabó Ernő. Réthy Viktor, Preisz Károly, Rencz István, Szabó József hadapród-tiszthelyettesek hadnaggyokká. A hadbírói karban kinevezett I. oszt. százados dr. Szekeres Gábor II. oszt. százados a székesfehérvári V. honvédkerületnél. A kezelőtisztek aományában Kopáchy József II. oszt. százados I. osztályúvá lépett elő. A m. kir. csendőrségnél alezredessé nevezett ki Matekovits Lajos őrnagy, a székesfehérvári VI. csendőr kerület parancsnok helyettese: előléptek továbbá a VI. csendőrkerületben Buday Unger Gyula II. oszt. százados I. osztályúvá, Hegedűs Gyula hadnagy főhadnaggyá. Szvoboda Resző tiszthelyettes hadnaggyá. A honvéd számmellenőző tisztségűlő kar tényleges állományában Bihar Gyöző 17. honvéd ezredbeli főhadnagy áthelyeztetett III. oszt. számútsz. Ugyancsak a 17. h. gy. ezredben Flóra István tartalékos hadapród-tiszthelyettes tényleges állományú hadnaggyá nevezett ki. Wildmann Kálmán tartalékos hadapród jelölt tartalékos tiszthelyettesé lépett elő.

— **Eljegyzés.** Wittmann Gyula, Wittmann és Geiszt győri nagykereskedő-cég beltagja eljegyezte Schmideg Adolf várapalotai kereskedő kedves lányát, Paulát.

— **Templom megáldás.** A pázmándi templom elhagyott állapotú sokak előtt ismeretes volt s ez okozta azt is, hogy a szept. hóra tervezett bérnálás is elmaradt. — A kegyuraság évtizedek óta ígerte annak külső belső tartozásait, de bizony minden a régi maradt. *Belezny* István t. kanonok, esperes-plebános a midőn pázmándi plebánossá kinevezetté, új állását elfoglalta, első gondja az Isten szentegyházának, a templomnak tartozása volt. Az aratás végeztével egyik vasárnap a szószékéről szíveshöz szóló szavakban hívta fel hivat a templom tisztogatására szükséges adakozásra, s a lelkes felhívásnak, hogy mi lett az eredménye, immár semmi sem bizonyítja ékekesben, mint a templom belseje, a mely most már valóban magasztos rendeltetésnek megfelelő diszben áll. Az ujonan festett és renovált templomot Mindenszentek ünnepén áldotta meg *Belezny* István esperes plebános, ki ez ünnepély alkalmából gyönyörű szavakban köszönte meg hűveinek adakozását. A pázmándi templom belsejé díszbe ide tehát mutatja, hogy a lelkipásztor és hűveinek egy mást kölcsönös megismerése és szeretete mily szépet és nemeset eredményezhet. Megemlítjük még, hogy a már évek óta elhagyott kálvária is restauráltatik; az egyes stációkra 150 kor. költséggel a Jézus szent szíve társulata új képeket festet.

— **Tanító gyűlés.** Október 20-én tartotta a szent. József-ről címzett bicskei kerület kath. tanító-egyesülete rendez évi gyűlését. 9 órakor ünnepélyes szent misét mondott az egyesület elnöke Magdits István c. kanonok esperes. Majd 10 órakor kezdetét vette a gyűlés. A lelkesen fogadott megnyitó beszédben rekapitulálta azokat az eszméket, elveket, a melyeket csak a napokban mult kath. nagygyűlésen a jelen sanyarú s sivár helyzet egyedül biztos orvosszerű ajánlottak; s a mely magasztos életelvek egyik s talán leghathatósabb érvényre juttatója a tisztas tanítókar. Azután szívükbe vési méltóságos püspök urunknak a kath. nagygyűlésen mondott örökemlékű szavait a kath. iskolák fenntartását illetőleg. Most a szeretve szeretett Izinger bácsi, volt háromrúzsai tanítóra került a sor. Egy apostoli munkát végzett kiérdemült tanítónak kellett lenni a hála és az elismerés adóját eddigi buzgalmáért. Majd Takács F. tinnyei főtanító tartotta meg a borászatról praktikus előadását. Ezt követte Hauser Ilona tanító nő gyakorlati módszere az olvasásról. Végül az elnök az egész testületet szíves vendégeül látta.

— **Párbaj.** Kinos és megdöbentő hatást keltett 10 nappal ez előtt az a hír, hogy a város két hivatalnokja egy éjjeli kávéházban leitta magát s mikor közel állottak a tükrözéséhez, előbb az egyik fölpofozta a másikat, aztán bicskát fogtak egymásra, kergettek egymást az utcán míg a hosszabbik két bicskaszűrőt ejtett a rövidebbik fején. Ez eddig egy tahó virtus, a milyennel Fehérvárott a részeg, pálinkától gőzölgő bicskások szoktak vitázni. Így ítélte meg Fehérvárott mindenki és se fön, se lenn nem akadt egyetlen fő, a ki mentőszót talált volna számukra. Legföllebb azt, hogy pocskékká jutták magukat. Napokon folyt róluk a diskurzus városzerte, sőt a fővárosi lapok is kapva-kaptak a skandalumon kikürtölték a világnek, hogy van egy szabad királyi város, amelynek ilyesmi is megtörténhetik. Szégyenllettük magunkat. De az ilyen nagyszabású skandalumot könnyű elfeledni is. Azonban a botrány résztvevői nem így gondolkoztak. Tíz nap múlva eszükbe jutott, hogy ők tulajdonképen urak volnának, az uri rendbe kívánnák magukat számítani, mert hiszen urak módjára ruházkodnak, a középiskolák padjait koptatták, pláne az egyik egyetemi polgár is volna. Tehát nekik joguk van az uri módhoz, az uri virtushoz. Ha előbb pofozták egymást és tahó módra bicskázták egymást, miért ne párbajozhatnának most uri mód szerint, mikor az urak becsületének is akárhánszor párbaj, pisztoly, vagy kard a flastroma? Betartották a formákat, segédkeket küldöttek egymáshoz, orvosokat választottak, kiálltak két szál kardra s előbb hadonáztak a levegőben, összeütötték a fringiókat aztán a rövidebbik megkarcolta a hosszabbik ujját mert az rövidlábú, ő meg hosszúlábú. A pofon vissza van adva, a bicskaszúrás is vissza van adva, minden vissza van adva és most teljes, patyolatizta a becsület, mert két csepp vér is folyt. Most már nyugodtan mehetnek uri társaságba, fölemelhetik magasra a fejüket, kidüleszthetik a mellüket, hiszen a világ elfelejtette, hogy ők részeg föl pofozták s bicskával rohantak egymásnak, mint a hogyan a bögöcsök, a trógerok szokták. Mivel világ emel kalapot a korcsmai virtus bicskázó hősei előtt. Ti komoly, okos urak, a kik tisztességes, becsületes polgárhoz illő módon szoktátok keresni a magatok jó hírnevét, a kik évtizedeken át komoly műveltséggel tőket szerzetek mások tiszteletéből, ne merjétek ferde szemmel nézni a bicska hőseire, ne merjétek azt gondolni, hogy ezeknek kevesebb jussuk van a tarsadalom tiszteletére, mint tinéktek, mert hiszen párbajt vívtak s egyik megkarcolta a másik ujját s a becsületen, az uri módron, a műveltségen egy mulányt föl sem maradt. S ha nem tennéd ezt, ha talán gondolkodva nyujtanád feléje a kezecskét, el lehetsz készülőve, hogy beléd köt, párbajra hí, mert hiszen a pofont és bicskát följát ő már lemosta a párbajjal.

Hát mondja meg akárki, nem sült komédia ez, nem kacagató ostobaság ez?

Ők azt hiszik, hogy ők most már tiszták, hogy most már szalonképesek, mert befarirozták azt a ruhát, a melylyel előbb a sárban henteregték.

Valóban szeretnénk látni azt a logikusan gondolkozó főt, aki akár Vincay Imrét, akár Kertész Gyulát külön urnak tartaná most, a párbaj után, mint a milyennek tartotta a pofozkodás és bicskázás után.

Mint hogy pedig a közönség az ilyen komédia iránt érdeklődni is szokott, hogy nagyobb nevetessen elmondjuk a részleteket. A párbajnál segédkeztek: dr. Kerekes Lajos és Kékessy László, mint Vincay Imre megbízottai; Lifesey Lajos és dr. Knittelhoffer Károly, mint Kertész Gyula megbízottai. Tekintettel a zsebkés szereplésére előbb becsületbíróság döntött, vajjon lovagias uton elintézhető-e ez az ügy? Miután a felkért becsületbírák egyhangulag kvalifikálták az ellenfeleket, f. hó 1-én a „Magyar király” szálloda egyik termében megtörtént a mérkőzés, mely Kertész Gyula könnyebb becsületével végződött. Az ellenfelek kibékültek.

— **Nagy vonatkésés.** A Budapest felől jövő gyorsvonat rendszerint este egy negyed tíz órakor robbog városunkba. Tegnap ez a vonat szokatlanul késést úgy, hogy csak jóval 10 óra után érkezett be. A késedelem oka a budai állomáson történt mozdony kiskilás.

— **Figyelmeztetés.** Azoknak, a kik a külföldről jövő sorsjegyekre s hasonló értékpapírokra nézve tájékozva nem volnának s nem tudnák, hogy azoknak megvevése, vagy elárúsítása tiltott, sőt büntetendő cselekmény, fölvilágosításul és utbaigazításul ideiglatjuk a törvény szakaszait.

Kihágási kísérletet követ el, a ki külföldi sorsjatekok, vagy lottóvállalatok sorsjegyeit, betéti jegyeit, vagy más efféle okiratot beföldre eladás végett küld, vagy hozat, vagy maga számára megrendel, vagy ha ilyes jegyek és okiratok hozzá küldtétven, vagy megszerzés végett felajánlatván, azokat a helyett, hogy megsemmisítene vagy a hatóságnak átadná, elfogadja, vagy másoknak megszerzés végett felajánlja.

A ki külföldi sorsjatekokra tesz, vagy betéteket elfogad, a betétek tiszességétől ötvenszeres összegéig terjedő büntetésnek teszi ki magát.

Mind ezt azért azért adjuk el, mert egy hamburgi bank... amuel bennünket is félrevezetett... állásorsjáték hirdetésével, a melynek árusítása és hirdetése nálunk tiltott, sőt büntetendő cselekményt képez. Olvassátok tehát figyelmeztetjünk, valahogyan... álljenek a németnek s... nekora nyereséget igények is, irgalom nélkül megsemmisítsek mert... küldjék vissza, mert csalafinta a...

— **Helyezés.** Kégl József helyezett... hadnagy Kaposvárról Veszprembé helyeztetett.

— **Halál az édesanya kelében.** Kis fia volt Bal... dor sár-abai lakosnak... érte meg az... et, azt a kort, mikor... szívet egészen betölteni tudja, mint egy... és első gyermeküket a szülői szeretet egész rajongásával déd... Tegnap még mosolygott édesanyja ölé... becézte, táplálta, s mi... kevesebbé vált... kis gyermek feje hátra... egyet-kettőt sóhajtott s meghalt az édesanyja karjai között. Mészöly Jenő járóorvos kiment a szer... ség színhelyére, meg... a kicsi há... konstatalta a szívszél... al bekövetkezett halált. De vigasztalás... jébet nem tudott nyujtani a megtört szülők bánatos szívének.

— **Gyász.** Ré... vettük a hirt, hogy özv. Matuz... gedűs Klára, néhai Matuz Gábor... mely... gyvéd özvegye f. hó 2-án d. u. 3 órakor 70 éves korában elhunyt. Az elhunytban Juth István városi főszámvévo anyósát gyászolja.

— **A hiteles próba.** Arról a bizonyos dunántúli községről, ahol valamikor agyonverték a „ketyegő menyköt” nagyon sokat beszélnek. Mindig valami új patent dolgot sül ki róluk és kerül a világ szájára. Nemrég is hire járt, hogy a derek praktikus előjárók drágálották a sőt, hát sőt... Egy pár hónapra termelt is ős család. Egy nap... megkóstolták és konstatalták, hogy lám, h... et a bolond levő, a produktum sikerült, h... zöldjében levő só csipte a nyelvüket. Most legújabbán vesszük róluk a hirt, hogy kiszáradt az ököritató kutyuk. Kutat csináltak tehát az érdemes község a marhalegelőn s hozzá természetesen vályut is. Az előjáróság teljes számban kivonult a kut ünnepélyes átvételére s amint nézdelik, egyszerre csak megszólal az egyik esküdt:

— Ammondó vagyok, hogy a vályu keskeny! Valamire való ökörnek nem fér el benne a feje!

Megint nézik, nézdelgélnek, egyszerre csak az öreg bíró beledugja a fejét a vályuba, meg vizsgálja s kijelenti:

— Na má! Estök komám, nincs igazza keenek! Ha az én fejem belefér, íhatik ebből a legnagyobb ökör is!

Es ebbe megnyugodtak.

— **Tűz.** Vasárnap reggel a Nádor-utca 7. sz. alatti házban egy kamra kigyuladt, azonban a lakóknak sikerült elfojtani, mielőtt nagyobb mérvet öltött volna. A tűz leküzdésére vonatkozólag a legszelésebb körben megindítottat a vizsgálat, eredményre azonban nem vezetett. Valószínűleg valamelyik cselédeány gondatlansága idézte elő a még ideje-korán elfojtott veszedelmet.

Tisztelettel kérjük mindazokat, a kik az előfizetési díjakat mindeddig nem küldötték be, hogy azt minél előbb teljesíteni kegyeskedjenek, nehogy a lap küldésében akadályozva legyünk.

A kiadóhivatal.

— **Tánciskola megnyitás.** Bauer Antal Zsigmond okl. táncművész, a ki városunk intelligens közönségének gyermekeit az elmúlt téli szezonban oly szép sikerrel oktatta, az idén november 3-án nyitja meg tánciskoláját, Rendkívüli előnyére szolgál, hogy iskolája számára e szezonra Marosi Lajos kiérdemült táncművész tanár helyettesét (Szt. István-utca 11. sz.) szerzte meg, melyek egy a táncitanítás sikerére, valamint a közönség kényelmét illetőleg a legkényesebb igényeknek is megfelelően. Beiratkozni lehet naponként Bauer A. Zsigmondnál (Isk. J. utca 8., Paulóvits-ház.) Itt megjegyezzük még, hogy a gyermekek számára a délutáni órákban nyit kurzust, a felnőttek részére pedig este 8 órakor kezdődik a tanítás. Diákok részére 5-től 7-ig tart az előadás.

— **Halál a bika szarván.** Pelli Albert petendí tejesgazda mult hó 27-én a bikaisztállóban foglalatokodott, miközben a gulya hatalmas ura, a csorda büszke bikája szarvára kapta. A tejesgazda oly veszedelmesen megsérült, hogy ma meghalt. Gondatlanság nem terhel senkit sem.

— **Színlelőadás dalhangversenyyel.** A déli vasúti műhely dalegyetéknek tagjai f. hó 8-án a városi színházban dalhangversennyel egybekötött jótékony célú színlelőadást rendeznek. Békefi István rendezése mellett színr kerül Szigeti József 3 felvonásos népszínműve: a „Cszimadía mint kísértet.” Szereplő személyek: Alpári földesúr — Nyáry József, Karádi orvos — Magyaródi János, Sass István, cszimadía mester — Vekerle Gyula, Őrzsé felesége — Julász Teréz k. a., Zuzsi leányuk — Fischl Gyuláné (Lévai R.), Miska cszimadía inas — Bartusek Antal, Kallósi János, molnár-mester — Vekerle Lajos, Bálinti, gyámtyája — Szemler József, Öregbíró — Czencz József, Kisbíró — Lics Jenő, Hajdu — Szemler László, Mészáros zsidó — Bartusek Pál, Molnár legény — Bihari Imre, 1-ső asszony — Bozsák Mariska k. a., 2-ik asszony — Horváth Gizella k. a., Egy leány — Virág Juliska k. a., 1-ső pór — Nagy József, 2-ik pór — Markgruber József. Pénztárnyitás az előadás napján délelőtt 9-től 12-ig és este 6 órakor. Kezdetek pont 7 órakor. A család énekszámai: Első felvonás után: a) König Péter: „Dal a dalról.” A temesvári országos dalosversenyen díjjal kitüntetett versenyt. b) Huber Károly „Magyar király” induló, nagy férfait, honvédeknek kísérete mellett. Második felvonás után: Huber Károly „Szabadság dal” A temesvári országos dalosverseny előadott ésszakar, honvédeknek kísérete mellett. Jegyek előre válthatók: Knazovitzky Béla kereskedő tizletében és 8 óratól a dalegyet helyiségében, Széchenyi-utca 3. sz.án.

— **Büntügyi főtárgyalások.** A székesfehérvári kir. törvényszéknél 1903. évi november hónap büntügyi főtárgyalások a következők sorrendben tartanak meg: november 4-én: ifj. Derecskei István és 11 társa testisértés büntette. 18-án: Fényes László sajtó utján elkövetett rágalmozás vétsége. 21-én: Pintér Ferenc halálát okozó súlyos testi sértés büntette, Kis János és 1 társa orgazdaság büntette, Piter József és társa súlyos testi sértés büntette. 24-én: Klébert Ignác és társa súlyos testi sértés büntette, Zsapka Sándorné közokirathamisítás büntette. 25-én: Erős József és 2 társa lopás büntette, Bartos Gyula csalás büntette, Lovászy Nagy Mihály hatóság elleni erőszak büntette, Dózsa Márton hatóság elleni erőszak büntette. 28-án: Gazdag Pál magánlak sértés büntette, Hamvai Ferenc és 2 társa lopás büntette, Szűts József magánokirat hamisítás vétsége, Végh Ferenc hatóság elleni erőszak büntette.

— **Névváltoztatások.** Wolfinger Áron perbái illetőségű budapesti lakos és kiskoru gyermekei: Gábor, Áron, Jakab, Ilona, Adolf, Paula, Berta és Bendegúz — belügyministeri engedéllyel Farkasdi-ra — Buchwald Sándor enyingi lakos és kiskoru gyermekei pedig — szintén belügyministeri engedéllyel — Báros-ra változtatták.

— **Meghívó.** A székesfehérvári Polgári Dalkör választmányaezévi közgyűlését f. hó 5-én este 8 órára tűzte ki, Szokolczay Lajos vendégül külön helyiségében, melyre a Dalkör összes t. működő, tiszteletbeli, alapító-, pártoló tagjait ez uton is meghívja az elnökség. — Tárgysorozat: 1. Elnöki jelentés. 2. Tükári jelentés. 3. Pénztárnoki és számvizsgálói jelentés, a felmentvény megadása. 4. Egyleti új zászló beszerzésének tárgyalása. 5. A tisztikar és választmány megválasztása. 6. Egyéb indítványok.

— **Rablás az utcán.** Schmidt István szobafestő segéd vasárnap este egyedül ballagot a temetőből a város felé s amint a Szeder-utca sarkához ért, egy földmives és egy iparos kinézésű ember megtámadta s 40 koronát tartalmazó pénztárcáját, ezüst óráját láncostul s két arany gyűrűjét elrabolták. Az ekként kifosztott fiatal ember azonnal jelentést tett a rendőrségen, a nyomozás azonban eredményre nem vezetett. Feltűnő, hogy éppen vasárnap este történt ez, a mikor temérdek ember járt-kelt az említett helyen.

— **Műszaki iroda.** Berényi Győző és Farkas Zoltán okleveles mérnökök *műszaki irodája* Székesfehérvárott Kossuth-utca 20. sz. alatt. Elvállalja mindenféle mérnöki munkákat teljesítésél, u. m. felmérést, parcellázást, tagosítást, tervezéseket, építkezést stb. — Műszaki ügyekben szakértőül ajánlíkozik.

Székesfehérvár szab. kir. város rendőrkapitányságától.

8659.
kap. 1903.

Árverési hirdetmény.

Székesfehérvár sz. kir. város rendőrkapitányi hivatala által ezennel közhírré tétetik, hogy a Schmeideg Adolf kézi zálogházában levő mindazon zálogtárgyak, melyeknek kiváltási határideje folyó évi október hó 8-án lejárt, 1903. évi november hó 9-én délelőtt 9 órakor kezdődő nyilvános árverésen hatósági felügyelet és készpénzfizetés mellett az 1881. évi XIV. t. c. 15—20. §§-ai értelmében el fognak adatni.

Miről a betevők, úgy a venni szándékozók azzal értesíttetnek, hogy az árverés alá kerülő tárgyak az árverés napjáig meg-hosszabbíthatók, vagy kiválthatók.

Székesfehérvár, 1903. évi november hó 3-án.

Liszt Ferenc, rendőr-biztos.

Keresek

a német nyelvet tökéletesen beszélő és a finomabb kézi-munkát oktadni képes nőt — akár 'eányt, akár asszonyt — a ki hajlandó lenne illő díjazásért 4 polgári iskolát végzett leánykamat délutánonkénti lakásomon a kézi-munkára tanítani és vele c. közben német nyelven társalogni, hogy leányom a kézi-munka tanulás mellett a német nyelvben is gyakorolhassa magát.

== Lakásom: Csapó-utca 2. szám. ==

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy lakásom és

férfi szabó-műhelyem

Kossuth-utca 3. sz. (I. emelet) alá helyezem. — A legszebb és legdivatosabb ruhákat a legjobb bel- és külföldi szövetekből jutányos áron készítek. — A n. é. közönség szíves pártfogását kérve

kiváló tisztelettel

Hornik Adám, férfiszabó

Kossuth-utca 3. I. emelet.

(Kölcsön-egylet épületében.)

Kiváló szerencse Töröknél!

Felülmulhatatlanul

kedvez főuradánknak a szerencse. Rövid idő alatt 12 millió korona nyereménynél többet fizettünk nagyrabecsüilt vevőinknek; csak a legutóbbi 5 hónapban a

3 legnagyobb nyereményt és pedig:

a **605.000** kor. nagy jutalmat az 57080 sz. sorsjegyre,

a **100.000** „ főnyereményt a 74366 „ „

a **90.000** „ „ a 109780 „ „

és ezeken kívül még egyéb sok nagy nyereményt.

Ajánljuk ennél fogva, hogy a világ legesélydúsabb osztálysorsjátékában vegyen részt. — A most következő m. kir. szabadalm. 13. osztálysorsjátékban újból

110.000 sorsjegyre 55.000 pénzneremény

jut és összesen egy hatalmas összeget,

14 millió 459.000 koronát

sorsolnak ki rövid 5 hónap alatt.

A legnagyobb nyeremény a legszerencsésebb esetben

1,000.000 korona.

Továbbá 1 jutalom 600.000, 1 nyeremény 400.000, 1 á 200.000, 2 á 100.000, 1 á 90.000, 2 á 80.000, 1 á 70.000, 2 á 60.000, 1 á 50.000, 1 á 40.000, 5 á 30.000, 3 á 25.000, 8 á 20.000, 8 á 15.000, 36 á 10.000 korona és még sok egyéb; összesen 55.000 nyeremény és jutalom 14,459.000 korona összegben.

Az I-ső osztályu sorsjegyek tervszerű árai:

¹/₈ eredeti sorsjegy frt. —.75 vagy kor. 1.50; ¹/₄ eredeti sorsjegy frt. 1.50 vagy kor. 3.—

¹/₂ " " " 3.— " " 6.—; ¹/₁ " " " 6.— " " 12.—

A sorsjegyeket utánvétellel vagy az összeg előzetes beküldése ellenében küldjük.

Hivatalos tervezet díjtalanul. Megrendeléseket eredeti sorsjegyekre kértünk

1. é. november hó 19-ig

bizalommal hozzánk beküldeni, miután a huzás e napon kezdődik.

Török A. és Tsa

bankháza Budapest.

Hazánk legnagyobb osztálysorsjáték-üzlete.

Főuradánk osztálysorsjáték-üzletei:

Központ: Teréz-körut 46a. I. fiók: Váci-körut 4a.

II. fiók: Múzeum-körut 11a. III. fiók: Erzsébet-körut 54a.

Rendelőlevél levágandó. **TÖRÖK A. ÉS TÁRSA** bankháza Budapest.

Kérek részemre I. oszt. m. kir. szab. osztálysorsjáték eredeti sorsjegyet a hivatalos tervezettel együtt küldeni.

Az összegetkorona összegben ^{utávvelelzeni kérem.} postautalvánnyal küldöm. ^{mellekelem bankjegyekben. (bélyegekben).} } A nem tetsző törörendő.

Pontos cím: